

overalt, i enkelt Henseende til Fordel, nemlig med Hensyn til Sundhedstilstanden, men i de fleste andre kun til Forvoldelse af Banskeligheder og stort Tab. — er Fængslets Beliggenhed paa Landet nøjagtig midt imellem 2 Stationer, 2 Mil fra nærmeste By. Den anden er den med Tidens Krav stemmende og af saa vel Lovgivningsmagten som Administrationen støttede Bestræbelse for at staffe Betjentene en rimelig Fritid. Den tredje Omstændighed endelig er de i de senere Aar bevilgede omfattende Bygningsarbejder o. desl. og Udvidelse af Terrainet ved Tilsøb.

I de her omspurgte Forhold spiller Beliggenheden for det første den Rolle, at den henviser Fængslet til for en Del at hjælpe sig selv med Bygningshaandværksarbejde, særlig Murer-, Tømrer- og Smedearbejde. Mangfoldige Arbejder ere af den Art, at de skulle gøres straks, for at ikke en eller anden vigtig Funktion skal gaa i Staa, andre fordre et nøjagtigt Kendskab til Lokaliteterne eller særlig Fagkundighed. Dertil kommer, at Arbejdet inde i selve Fængslet fordrer særlig paalidelige og diskrete Folk, som ikke bringe Forstyrrelse i Ordenen eller træde i Forbindelse med Fangerne. Det er umuligt at paaregne midt paa Landet, at Omegnens Haandværkskraft kan staa til Rede og være brugbar til Fængslets Krav, og at forskrive Haandværkere fra Kjøbenhavn til alt foresaldende Arbejde er der dels ofte ikke Tid til, dels bliver Arbejdet meget dyrt. Fængslet maa altsaa selv være forsynet — og har altid været det — med de vigtigste Bygningshaandværkere til Udførelse af Arbejde, der af en eller anden Grund ikke bør eller kan udværes af fremmede, og naar der haves saadanne Haandværkere mellem Betjentene, ligger den Tanke nær for Haanden og stemmer med god Økonomi, at gøre dem saa nyttige for Fængslet som muligt. I Stedet for at lade Haandværksbetjentene gøre Betjenttjeneste inde i Fængslet og engagere fremmede Haandværkere til Arbejde af den Art, som i og for sig kunde udføres af fremmede, er man derfor i de senere Aar kommen ind paa at afløse Haandværksbetjentene af Reserverbetjente, som imidlertid betales af Bygningsbevillingen, og benytte dem til foresaldende Arbejder ved deres Profession ogsaa uden for Fængslet. Fængslets Haandværksbetjente ere saaledes i de senere Aar blevne benyttede, foruden til de i Reserstatet nævnte Arbejder, til aarlige Vedligeholdelsesarbejder paa og i Tjenesteboligerne, til Nedlæggelse af Kloakledninger, til Opførelse af Hegn, til Reparationsarbejder i den i 1891 købte Villa og tidligere Fabrikbygning, til forskellige Arbejder paa Gasværket og til Reparation af Ringmuren. Resultatet af denne Arbejdsmaade, som foregaar under Tilsyn af Fængslets bygningskyndige Tilsynsmand, er, at Fængslet har faaet sit Arbejde baade bedre og langt billigere udført end tidligere ved fremmede Haandværkere, hvis Benyttelse ofte har medført Ulempe. Der er udrettet meget mere for Bevillingen, end der tidligere har kunnet udrettes, og Fængslets Bygninger og Omgivelser ere paa mange Maader blevne forbedrede og forstønnede ud over, hvad der tidligere kunde præsteres, hvad enhver, der er kendt med Forholdene, vil kunne bevidne. At Fængslet saaledes benytter sine egne Haandværkere, som det er nødt til at holde, til sit eget Arbejde, for saa vidt de kunne overkomme det, synes ikke at kunne give berettiget Grund til Klage. Enhver privat Anstalt af samme Størrelse og lignende Beliggenhed vilde sikkert gøre det samme. Vore egne Sindsstyggeanstalter og udenlandske Fængsler kunne sikkert oplyse lignende Forhold. Stødet til, at man har anvendt Fængslets Haandværksbetjente i større Omfang, er endog givet ved Udtalelser af Medlemmer af selve Folketingets Finansudvalg, som under et Besøg paa Anstalten efter Opførelsen af Pakhusbygningen paataalte Nødvendigheden af at bygge billigere, og de senere fremkomne Projekter til Tjenesteboliger have kun kunnet nedbringes til de foreslaaede Beløb ved Paaregning af Bistand af Fængslets Haandværkere, hvilket jeg personlig har meddelt et Medlem af Udvalget. Til større Nybygninger ville altid fremmede Haandværkere være at antage, da Fængslets egne Kræfter ikke strække til. At Fængslets Haandværkere ikke skulde skynde sig tilstrækkelig meget med deres Arbejde, tror jeg ikke, der er Grund til at frygte for. De gaa med god Vilje og Lyst til deres Arbejde, foretrække det langt for Betjenttjenesten og sætte en Værdi i at udføre det forsvareligt. Skulde man mene, at de burde lønnes bedre, medens de arbejde som Haandværkere, kan der intet være til Hindrer for efter endt forsvareligt Arbejde efter den bygningskyndiges Indstilling at give dem et passende Tillæg, hvad ogsaa er sket et Par Gange. Der vil dog blive en stor Besparelse paa Arbejdslønnen mod, hvad der maatte gives fremmede Haandværkere, som have Hus og Hjem langt borte. At der medgaar uforholdsmæssig lang Tid til de Arbejder, som udføres af Betjentene,